

PONTYFIKAT W LICZBACH

Papież Jan Paweł II był największym podróżnikiem wśród dotychczasowych papieży. Oto zestawienie dotyczące papieskich podróży, audiencji i wydanych dzieł.

- W pierwszą podróż papież pojechał do Republiki Dominikańskiej, Meksyku i na Wyspy Bahama w styczniu 1979 r. Ogółem papież odwiedził jedno- lub wielokrotnie - 132 kraje oraz około 900 miejscowości, niektóre kilkakrotnie.
- W podróżach spędził 586 dni. W sumie poza Włochami przebywał około 7 proc. czasu trwania pontyfikatu.
- Podczas wszystkich podróży zagranicznych przebył ponad 1 650 900 km, co odpowiada ponad 30-krotnemu okrążeniu Ziemi wokół równika i trzykrotnej odległości między Ziemią a Księżycem.
- Polska jest krajem, który papież odwiedził najczęściej razy - dziewięć. Siedem razy odwiedził USA, Francję - 6 razy, Meksyk i Hiszpanię - po 5 razy.
- W czasie podróży zagranicznych Jan Paweł II wygłosił ponad 2400 przemówień. Najdalszą była 32 podróż zagraniczna - na Daleki Wschód i do Oceanii (18 listopada - 1 grudnia 1986 r.), w czasie której papież przebył 48 974 km. Drugą pod względem przebytej odległości była 44 pielgrzymka - do Korei Płd., Indonezji i Mauritiusa (6-16 października 1989 r.).
- Podróż na Daleki Wschód i do Oceanii była też najdłuższą, trwała - 13 dni, 6 godzin i 15 minut. Na drugim miejscu pod tym względem znajduje się pielgrzymka do Ameryki Południowej (31 marca - 13 kwietnia 1987 r.), która trwała 13 dni i 4 godziny. Na trzecim - siódma podróż do Polski - 12 dni.

SŁUCHAŁY GO MILIONY

- Według watykańskich statystyk, rokiem największej aktywności Jana Pawła II w Rzymie był rok 1983, kiedy to odbyło się 49 audiencji generalnych. Jednakże najwięcej osób - 1,585 mln - słuchało papieża na audiencjach w 1979 roku, więcej nawet niż podczas uroczystości Roku Wielkiego Jubileuszu Kościoła katolickiego w 2000 roku, kiedy papież przemawiał do 1,463 milionów ludzi.
- Najmniej audiencji generalnych - tylko dziewięć - odbyło się w 1978 roku, kiedy to 16 października Karol Wojtyła został wybrany na papieża. Spotykał się wówczas na śródowych modlitwach z 200 tysiącami wiernych.
- Liczba wiernych, którzy słuchali papieża w tym roku, wzrosła do 331,5 tys. osób. Na każde z 25 tegorocznych spotkań przypada średnio 13,25 tys. wiernych.
- Podczas swojej 25-letniej posługi Jan Paweł II ogłosił 14 encyklik, 14 adhortacji, 11 konstytucji apostolskich, 43 listy apostolskie; zwołał 9 konsystorz; mianował 232 kardynałów (łącznie z ogłoszonymi 28 września 2003 r.), w tym 10 Polaków; kanonizował 478 świętych (w tym 9 Polaków oraz dwóch świętych związanych z Polską); beatyfikował 1318 błogosławionych (w tym 154 Polaków); przewodniczył 6 zgromadzeniom generalnym zwyczajnym synodu biskupów, jednemu zgromadzeniu nadzwyczajnemu synodu biskupów, siedmiu zgromadzeniom specjalnym synodu biskupów; przyjął ponad 1350 osobistości politycznych; spotkał się z wiernymi na ponad 1020 audiencjach generalnych.

WYDANIE SPECJALNE

**„Przecież nie cały umieram,
To, co we Mnie niezniszczalne- trwa”**

Tryptyk Rzymski - Jan Paweł II

Redakcja Gazetki: przedstawiciele klas Vc i Ve
Redaktorzy naczelni: Monika Dziekan, Barbara Wójcik, Sylwia Dwojak
Opracowanie komputerowe pod kierunkiem Lidii Czyżewskiej

NASZE POŻEGNANIE

My, uczniowie PSP nr 5 w Pionkach, od 16 października 2003r. uczymy się w szkole, która nosi imię Wielkiego Papieża, Polaka, człowieka, który przerósł wszelkie autorytety – Jana Pawła II.

Wiadomość o śmierci naszego Patrona pogrążyła nas w niewysłowionym bólu. Odszedł od nas człowiek „zwyczajnie wielki”, człowiek, który nauczył nas kochać i rozumieć innych ludzi, który nauczył nas miłości do rzeczy prostych. W dniach żałoby ból kołata nasza wspólna modlitwa w łączności z całym światem.

3 kwietnia o godz. 12¹⁵ społeczność naszej szkoły zgromadziła się w kościele NMP Królowej Polski, aby uczestniczyć we Mszy świętej w intencji Ojca Świętego.

4 kwietnia o godz. 12⁰⁰ dzwonek przerwał naszą pracę w klasach i zebraliśmy się na sali gimnastycznej, aby wspólnie pomodlić się za duszę zmarłego Papieża.

W kąciku Patrona zabłysły światełka, pojawiły się wiązanki kwiatów.

5 kwietnia szóstoklasistom, którzy przystąpili do pierwszego w życiu egzaminu, przyświecały słowa Jana Pawła II: „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali.” Wszyscy chcieli sprostać oczekiwaniom naszego Patrona i sprawić, aby był z nas dumny, bo jak powiedział: „Prawdziwie wielki jest ten człowiek, który chce się czegoś nauczyć.”

6 kwietnia o godz. 12⁰⁰ przy dobiegających zza okien szkoły dźwiękach syren, z inicjatywy Rodziny Szkół Papieskich, chwyciliśmy się za ręce, tworząc wielki łańcuch serc. W milczeniu, skupieniu i modlitwie trwaliśmy trzy minuty, oddając hołd Ojcu Świętemu. Wieczorem, o godz. 18⁰⁰ wzięliśmy udział w żałobnej Mszy świętej w kościele Św. Barbary. Modliliśmy się wspólnie z mieszkańcami naszego miasta, trzymając w dłoniach biało-żółte chorągiewki.

7 kwietnia, w wigilię pogrzebu, pamięć naszego Patrona uczciliśmy przywdziewając odświętne stroje. Przypięliśmy także białe kokardki. O godz. 18⁰⁰ znów zgromadziliśmy się na Mszy świętej w kościele NMP Królowej Polski.

8 kwietnia uczestniczyliśmy w pogrzebie Ojca Świętego, oglądając transmisję z Watykanu, a o 20⁰⁰ wspólnie ze starszą młodzieżą i mieszkańcami Pionek przemaszerowaliśmy ulicami miasta, biorąc udział w marszu milczenia.

Każdego dnia żałoby w klasowych zespołach wraz z wychowawcami wspominaliśmy sylwetkę Jana Pawła II. W te dni wszystko stało się inne. Każdy z nas znalazł czas, aby przystanąć i zastanowić się na sensie słów naszego Patrona: „To miłość nawraca serca i daje pokój ludzkości, która wydaje się czasem zagubiona i zdominowana przez siłę zła, egoizmu i strachu”. Pragniemy, aby w naszych sercach zawsze żywa pozostała Jego nauka i duchowy testament, który pisał całym swoim życiem i śmiercią. Ojciec Święty nam zaufał, kierując do nas słowa: „Wy jesteście przyszłością świata!... Wy jesteście moją nadzieją”, a teraz my nie zawiedzmy Jego zaufania.

Myśląc Ojczyzna

Ojczyzna – kiedy myślę – wówczas wyrażam siebie i zakorzeniam,
mówi mi o tym serce, jakby ukryta granica, która
ze mnie przebiega

ku innym,
aby wszystkich ogarniać w przeszłość dawniejszą
niż każdy z nas:
z niej się wyłaniam ... gdy myślę Ojczyzna – by
zamknąć ją w sobie

jak skarb.
Pytam wciąż, jak go pomnożyć, jak poszerzyć tę
Przestrzeń, którą wypełnia.

Pieśń o blasku wody

A w samej głębi, z której przyszedłem zaczerpnąć
tylko wody dzbanem – tak już dawno do źródła
przywiera ten blask ... tyle, tyle poznania
znalazłam – ileż więcej niż dotąd!
Znalazłam w odbiciu tej studni tyle pustej w
sobie
przestrzeni.

O jak dobrze! Nie zdołałam Cię całego przenieść
w
siebie - ale pragnę, byś pozostał jak w
zwierciadle studni zostają liście i kwiaty z
wysoka zdjęte spojrzeniem zdumionych oczu –
oczu bardziej prześwieconych niż smutnych.

Siostra

fragment 2

Żaden człowiek nie ma ścieżek gotowych.
Rodzimy się jak gąszcz,
który nie może zapłonąć podobnie jak krzak
Mojżesza lub może uschnąć.

Ścieżki trzeba przecierać wciąż, bo mogą zarosnąć
na nowo, przecierać je trzeba tak długo, aż staną
się proste prostotą i dojrzałością wszystkich chwil:
oto każda chwila się otwiera całym czasem, staje
jakby cała ponad sobą, znajdujesz w niej ziarno
wieczności.

Jan Paweł II